

[Undervisningsministeren]

I beslutningsforslaget røres der her ved noget centralt, som regeringen ikke kan gå ind for. Det er den del, der handler om, at beløbene til ungdomsrådgivningen skal tilvejebringes ved tvangsmæssige foranstaltninger. Det er jo et af problemerne ved den nuværende lov nr. 488 af 14. september 1977 om bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, at det pålægges kommunerne og amtskommunerne at afsætte et nærmere angivet beløb pr. indbygger og derved gennemføre en vis økonomisk minimumsindsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Reglen er, at hvis man ikke får brugt dette beløb inden for budgetperioden, skal restbeløbet indbetales til statskassen.

Incitamentet til at få mest ud af pengene har under lov nr. 488 ikke været tilstrækkeligt, og selv om beslutningsforslaget opererer med et beløb pr. ung i stedet for et beløb pr. indbygger, er jeg bange for, at resultatet, hvis man gennemfører SFs forslag, bliver det samme.

De kommuner med mange unge, som har brug for en udvidet vejledning, motiveres ikke tilstrækkeligt til at gøre en ekstra økonomisk indsats. De tror, at hvis bare de bruger det afsatte beløb, så er det nok, medens den kommune, som på grund af få unge med vejledningsbehov ikke kan bruge pengene til fornuftige foranstaltninger, opfordres til et uhensigtsmæssigt forbrug.

I øvrigt er forslaget jo præget af en stærk mistillid til kommunerne. Det er, som om vi herinde i folketinget skulle være langt mere ungdomsvenlige, end de er derude i kommunerne. Jeg troede ellers lige, vi havde gennemført en kommunal valgkamp, hvor partierne løb om kap for at udvise størst tillid til kommunerne, og hvor man helt uberettiget angreb indenrigsministeren for at begrænse kommunernes frihed. Hvorfor kommer man her med mistillid til kommunerne og vil begrænse deres frihed og beklukke deres evne til at varetage de unges interesser og deres vilje til at bevilge, hvad der skal til?

Afslutningsvis vil jeg gerne nævne, at jeg er uenig med forslagsstillerne, når de siger, at lovgivningsmagten ikke har gjort noget for at forbedre vilkårene for de grupper af unge, som har behov for det. Der kan selvfølgelig altid gøres en bedre indsats, men der sker faktisk ganske meget. Der blev i juni måned vedtaget en ny lov om ungdomsvejledning og

visse uddannelsesforanstaltninger. Jeg er ved at fastsætte nye regler om vejledningen, herunder om samordningen med de andre former for vejledning for de unge; tankerne går i retning af at styrke og eventuelt udbygge det lokale samarbejde mellem de eksisterende vejledningsordninger. Så vidt loven om ungdomsvejledning.

Dernæst har arbejdsministeren sendt nye regler om den regionale samordningsstruktur til høring. De nye regler vil sikre, at samarbejdet mellem de forskellige vejlederinstanser kommer til at foregå mere gnidningsfrit end tidligere.

Endelig vil der nu blive igangsat en undersøgelse af den vejledningsindsats, vi i undervisningsministeriet tilbyder de unge i dag. Vi vil se på vejledningssystemet i dets helhed. Vi vil bl.a. se på hele pigeproblematikken, mulighederne for at få pigerne til i højere grad at spørge sig selv, om de har lyst til noget andet end de traditionelle kvindeuddannelser, og vi vil generelt stille spørgsmålet, om der i vores vejledningssystem vejledes lidt for meget om uddannelserne og lidt for lidt om det, der ligger efter uddannelserne, og som jo er det væsentlige.

Der er altså en række initiativer i gang, og selv om jeg synes, at der er nogle ideer i dette beslutningsforslag, som falder i tråd med vore egne tanker, så håber jeg på, at jeg med mine bemærkninger har belyst, hvorfor der efter min opfattelse ikke er behov for disse yderligere foranstaltninger, som SF foreslår.

Qvist Jørgensen (S):

Det er jo gået hen og blevet ungdommens dag i dag, og det skal der i hvert fald ikke lyde nogen beklagelse over. Vi har meget stor sympati for tanken om at oprette kommunale ungdomsråd. Vi finder det vigtigt, at de unge sikres en større indflydelse og medbestemmelse omkring de vilkår i samfundet, der angår dem. Denne holdning er også kommet til udtryk i forbindelse med andre socialdemokratiske initiativer, bl.a. forslaget om øget elevindflydelse i skolerne, som vi jo har behandlet i dag. Reel indflydelse er en forudsætning for en positiv ungdomstilværelse, og for at de unge bliver aktive samfundsborgere.

Nogle kommuner har allerede oprettet ungdomsråd, og andre er på det forberedende plan. Der hersker naturligt nogen usikker-